Napsal uživatel Dżexna
Úterý, 13 Červenec 2004 15:00

Nic proti vám, kteří jste na Zahradě nebyli. Možná tomu je naopak, máte všech pět pohromadě vy a teď si v naprostém klidu čtete naše postřehy a dojmy. Nemuseli jste řešit dilema, kdy kde a v kolik hodin máte být, abyste slyšeli toho či onoho interpreta. Nezaskakovala vás nepřízeň počasí, změny v pořadí kapel, posuny v časovém plánu. Ještě pro přesnost, ten veršíček z titulku pronesl Jiří moravský Brabec, a myslím, že někoho citoval. Průvodci recitály a koncerty se často k veršovánkám uchylovali, vedle Brabce se obzvlášť dařily Mirkovi Ošancovi. A protože moderátoři nepochybně k Zahradě patří, pojďme se u některých na chvíli zastavit.

Moderátoři

Na bočních scénách jsem slyšela nejčastěji **Mirka Ošance**. Na scénu přicházel zpravidla těsně před kapelou, aby ji uvedl, mezi jednotlivými koncertními bloky nechával lidem přestávky pro uspokojování životně důležitých potřeb. Jeho mluvené slovo nezapřelo zkušeného rozhlasáka, přesně odměřoval dávky informací, humoru, komunikoval s publikem, přiměřeně reagoval na projevy emocí a získal si respekt.

První večer na amfiteátru uváděla léty prověřená, zkušená dvojice **Jan Dobiáš** a **Radek Havel**. Program začal s hodinovým zpožděním (soutěž Krtečků se protáhla) a končil až kolem půl třetí za nepříjemné zimy. Přiznám se, že jsem je příliš nesledovala, ale myslím, že zase nějakou boudu s diváky ušili, tuším, na Ivo Batouška z Jumping Drums.

Na amfiteátru se letos premiérově představil **Míša Leicht** ve dvojici s **Jiřím m. Brabcem**. (Představte si je vedle sebe :-))) Leicht se projevoval jako pohotový a vtipný glosátor Brabcových "filosofických" úvah, dění na scéně i reakcí z publika. A možná to byl právě on, kdo měl hlavní podíl na rychlém odsejpání programu, na plynulém a svižném průběhu zejména druhého večera, kdy se končilo již o půl jedné, tedy v rozumnou dobu.

První Krtečky uváděl Brabec, soutěžící znal a vždy je stručně charakterizoval, zarecitoval sem tam nějaký veršík. Druhé kolo moderoval Dobiáš, on kromě názvu kapely a jejího působiště přidal i představení civilních zaměstnání členů kapel. Oba nemuseli povídání příliš natahovat, ozvučování kapel probíhalo svižně.

Napsal uživatel Džexna
Úterý, 13 Červenec 2004 15:00

Zvukoví mistři

Mirek Hron ozvučoval tradičně velkou scénu amfiteátru, zvukařem forbíny byl Mirek Škop. Pracovali rychle a spolehlivě. Pracoviště připomínalo vybavením nahrávací studio, počítače, monitory, televize s on line přenosem ze scény. Na svém místě seděl Hron nepřetržitě 12 i více hodin. Geneticky upravený velbloud, jak s oblibou říká Dobiáš. Pár drobných výhrad bych měla snad jen k ozvučení několika kapel v soutěži o Krtečky. Zde bych doporučila především méně zkušenějším kapelám: Nebojte se říci o dodatečnou úpravu zvučení během svého vystoupení. Mnozí tak učinili a Mirek Hron jim vyhověl. Vaše gestikulace či naznačování nestačí, zvukař se zrovna nemusí dívat.

Na Kapličce pracoval **Honza Friedl**. Na cestě do Náměště měl na dálnici nehodu, naštěstí vyvázl bez zranění. Než s technikem postavili, zapojili a zprovoznili aparaturu, vystoupili sympatičtí Pupkáči unplugged. Friedl si svou dávku smůly pro Zahradu vybral dopředu, jeho ozvučení Kapličky probíhalo dobře, časový posun lze přičítat na vrub přídavků. I pondělní průtrž mračen přečkal bez úhony, po bouřce se pokračovalo dál.

U Radnice vládl aparatuře s přehledem **Pája Jindrák**, zvyklý ze soutěží na rychlé a citlivé zvučení, mikrofony mu stavěl Jeroným Lešner. Pondělní bouřkový šplouch jeho práci předčasně na Zahradě ukončil, ale Pája vzal zkázu se stoickým klidem. Aparaturu vypnul a případné předpokládané škody, které se podle jeho slov projeví asi do měsíce, bude řešit pak. Je to zkrátka Lišák.

S problematickým zvučením jsme se setkali na scéně Zámek. Přiznám se, že příšerně ostrý zvuk mě odtud vyhnal už při sobotním dopoledním Recitalu. A nebyla jsem sama, stížnosti jsem vyslechla od diváků i muzikantů, kteří zámecké koncerty navštívili nebo tam účinkovali. Zvučil kapelník Happy To Meet **Radek Novotný**, chybělo mu bohatší vybavení, a co bylo horší, vázla i komunikace s muzikanty. Škoda.

Dramaturgie

Šefdramaturg Zahrady **Michal Jupp Konečný** přichystal návštěvníkům přehlídku více než 160-i kapel snad všech žánrů s výjimkou tvrdého rocku a popu. I těšila jsem se, jak si z nabídky vyberu a pak se budu jen kochat. Byla jsem na Zahradě potřetí za sebou, ale poprvé

neomezována pořadatelskými povinnostmi. Mé těšení bylo bláhové, pokud jsem chtěla vidět všechny Krtky, zbyly mi ke sledování dopolední recitály na Zámku, Radnici či Kapličce a večerní programy v amfiteátru. Musela jsem se nakonec vzdát i bydlení na koleji v Olomouci, abych neztrácela čas přejezdy kyvadlovkou a mohla si ještě po skončení hlavního programu popovídat s přáteli nebo přisednout k nočnímu sejšnování. Situaci komplikovaly i posuny v časovém plánu nebo změna v pořadí na scénách. Můj dojem z nabízené muziky na Zahradě tedy nemůže dát úplný obraz o programu, je do značné míry zkreslený mým výběrem nevýběrem. Ale o tom až příště.